

валъ знакъ на „стражна могила“ на Бакаджикъ, отъ гдѣто до г. Кабиле за притichание на помощъ. Също до с. Ламбатлари е съществувало римско заселище; намиратъ се тамо голѣми тухли, керамиди, основи на зидове съ хурсанъ и римски монети на Траяна, Гордиянъ и пр. При раскопаване на едно място се намѣри една мръморна плочка ($1\frac{1}{2}$ дцм. висока, 1 дцм. широка и $\frac{1}{2}$ см. дѣбела) съ релефъ на една богиня. Въ времето на Константина Великий, споредъ мнѣнието ни, е билъ основанъ градъ Диосполисъ (градъ на Зевса, Диосъ полисъ), който въ византийските времена се наричалъ Диамполисъ (Хиамполисъ); развалините на този градъ открихме на сѣверъ отъ г. Ямболъ до с. Таушан-тепе. Отъ този градъ Диамполисъ (Диампълъ) е получилъ названието си близкиятъ градъ Ямболъ.

Стотина години слѣдъ Константина Великий отъ кѣмъ Дунаватъ захванаха да нападатъ на балканските страни нови народи, диви хищници, които повече отъ 100 години постоянно нападаха на тракийските градове и заселища. По-главните отъ тѣхъ сѫ биле Готите и Хуни. За първите се разказва, че тѣ сѫ разбили рѣцѣта на всичките селяни, които имъ се паднали живи въ рѣцѣта и съ това сѫ правили земледѣлието невъзможно. Прѣтъ тѣзи времена види се, че заселищата въ Сливенската околнност сѫ биле изпленени и пожарени.

Работата дошла до тамъ щото цариградското правителство се е отчаяло, че ще може нѣкога да отърве отъ рѣцѣта на сѣверните варвари, тѣзи свои владѣния и ги напусна съвръшенно. Денърва императоръ Юстинианъ, който царува отъ 527—565 г. възстанови пакъ властьта на империята надъ тѣзи земи. Но въ какво положение найде Юстинианъ тѣзи свои владѣния? Обезлюдели и опустѣли, не само отъ жители, нѣ и отъ градове. За